

Sygnatura akt: XI GC 537/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Paulina Lebowska

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2021 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G.

przeciwko B. (...) w R. na Łotwie

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.391 (dwa tysiące trzysta dziewięćdziesiąt jeden) złotych i 56 (pięćdziesiąt sześć) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 sierpnia 2019 roku;
2. zwraca powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 288 (dwieście osiemdziesiąt osiem) złotych i 32 (trzydzieści dwa) grosze tytułem nadpłaconej zaliczki;
3. zwraca pozwanemu od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 288 (dwieście osiemdziesiąt osiem) złotych i 32 (trzydzieści dwa) grosze tytułem nadpłaconej zaliczki;
4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 628,68 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 537/20

Sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 kwietnia 2020 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G. wniosła przeciwko B. (...) w R. o zapłatę kwoty 2.391,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 15 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz o zapłatę kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 29 października 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F. o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółka akcyjna we W.. Właściciel dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G..

Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z B. (...) w R.. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady, wszczął postępowanie likwidacyjne w którym ustalił wysokość szkody na kwotę 12.278,26 złotych netto.

Poszkodowani kwestionując wysokość odszkodowania sporządzili kalkulację, gdzie szkodę ustalono na kwotę 14.669,82 zł.

W sprawie wydano nakaz zapłaty (karta 25).

W sprzeciwie nakaz zaskarżono w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych (karta 30).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 października 2018 roku doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F. o numerze rejestracyjnym (...) należący do (...) spółka akcyjna we W.. Właściciel dokonał cesji wierzytelności na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G..

Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z B. (...) w R.. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który przyjął na siebie odpowiedzialność co do zasady, wszczął postępowanie likwidacyjne w którym ustalił wysokość szkody na kwotę 12.278,26 złotych netto.

Cesjonariusz kwestionując wysokość odszkodowania sporządzili kalkulację, gdzie szkodę ustalono na kwotę 14.669,82 zł.

Niesporne;

Cesjonariusz sporządził kosztorysu naprawy, gdzie jej koszt wyniósł 14.669,82 złotych netto. Pojazd został naprawiony za kwotę 14.669,82 złotych.

Dowód:

- kalkulacja, karta 15- 18;

- faktura, karta 19;

Właściciel pojazdu (leasingodawca) zawarł z powodem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w G. umowę cesji wierzytelności na podstawie której przelał na powoda wierzytelność przysługującą mu w stosunku do B. (...) w R., z tytułu opisywanej szkody.

Dowód:

- umowa cesji wierzytelności k. 8-10;

Hipotetyczny koszt naprawy pojazdu marki F. o numerze rejestracyjnym (...) w zakresie uszkodzeń będących wynikiem zdarzenia z dnia 29 października 2018 r. wynosi 14.769,09 złotych. Koszt hipotetyczny naprawy to kwota 14.769,09 złotych netto. Stawka 198 złotych netto za roboczogodzinę jest stawką rynkową dla warsztatu autoryzowanego. Stawki w warsztatach autoryzowanych mają różną wysokość, począwszy od 170 złotych poprzez 200 złotych, 250 złotych nawet 450 złotych. Pojazd posiadał pierwotną powłokę lakierową. Naprawa tylnego poszycia prawego nadwozia pojazdu nie przywróciłaby pojazdu do stanu sprzed szkody, do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody konieczna była wymiana tego elementu. Mycie pojazdu po szkodzie jest kosztem zasadnym.

Dowód:

- opinia biegłego, karta 61-69

- opinia ustna uzupełniająca, karta 91 koperta płyta CD protokół;
- zestawienie stawek roboczogodziny, karta 88;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Podstawę prawą żądania pozwu stanowi norma zawarta w art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którą przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Zgodnie z normą zawartą w art. 822 § 4 k.c., uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Odpowiedzialność pozwanej wynika również z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Norma zawarta w art. 35 ustawy stanowi, iż ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela wobec poszkodowanego obejmuje szkody na osobie oraz szkody w mieniu (art. 34 ust. 1 powołanej ustawy).

Odpowiedzialność ubezpieczyciela pokrywa się z odpowiedzialnością sprawcy szkody. Zgodnie z art. 436 § 2 k.c., w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody ich posiadacze mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód na zasadach ogólnych. Oznacza to, że odpowiedzialność za skutki takiego zdarzenia oparta jest na zasadzie winy (art. 415 k.c.). Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Ubezpieczeniem tym jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 cyt. ustawy). Z kolei zgodnie z art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż pojazd sprawcy wypadku, w którym doszło do uszkodzenia pojazdu, ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Powodowi przysługiwała legitymacja czynna do dochodzenia roszczeń na własną rzecz, która wynika z przedłożonej przez niego umowy cesji oraz z art. 509 k.c. Zgodnie z normą zawartą w art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Z kolei norma zawarta w art. 510 § 1 k.c. stanowi, iż umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności. Kwestionował natomiast wysokość wyliczonego przez powoda odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe, związanego z kosztem naprawy pojazdu.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony oraz na opinii biegłego sądowego zakwestionowanej przez stronę pozwaną, do której zarzutów biegły się ustosunkował, podtrzymując w całości sporządzoną opinię.

Niesporny w sprawie był fakt, że pozwany wypłacił tytułem odszkodowania łączną kwotę 12.278,26 złotych netto. Według wyliczenia biegłego koszt zasadny do poniesienia przez poszkodowanych celem przywrócenia stanu pojazdu sprzed szkody stanowił kwotę 14.769,09 złotych netto przy czym koszt faktycznie poniesiony przy naprawie pojazdu w warsztacie autoryzowanym wyniósł 14.669,82 złotych netto i jest to koszt akceptowany celem przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Jest to również kwota żądana przez powoda w niniejszym procesie.

Biegły wypowiedział się co do konieczności wymiany jednego elementu jako elementu z pierwotną warstwą lakierową celem przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. W zakresie stawek za roboczogodzinę biegły wyjaśnił tę kwestię tak w opinii pisemnej jak i ustnie na rozprawie, wskazując, że stawka przyjęta przez powoda jest stawką rynkową i akceptowalną. Biegły wyjaśnił również, że koszt mycia pojazdu jest kosztem zasadnym.

Mając powyższe na uwadze uwzględnieniu podlegała kwota stanowiąca różnicę pomiędzy kosztem naprawy ustalonym przez biegłego a kwota dotychczas wypłaconego odszkodowania 2391,56 złotych.

Sposób naprawy pojazdu i miejsce naprawy pojazdu dotyka uprawnienia właścicielskiego jakim jest rozporządzanie rzeczą. Prawo własności jest prawem skutecznym erga omnes, w tym również w stosunku do ubezpieczycieli, a co za tym idzie ubezpieczyciel nie ma żadnych uprawnień do kreowania obowiązku naprawy i sposobu naprawy pojazdu. Ubezpieczyciel nie ma też prawa ingerowania w prawo własności poszkodowanego i narzucanie mu sposobu przeprowadzenia naprawy czy nawet żądania samej naprawy. Na skutek kolizji powstał uszczerbek w majątku poszkodowanego i rolę ubezpieczyciela jest ten uszczerbek wyrównać.

Podstawą prawną orzeczenia o odsetkach od kwoty zasądzonej w pkt I stanowią normy zawarte w art. 481 § 1 k.c. i w art. 817 § 1 k.c. Zgodnie z normą zawartą w art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 98 k.p.c. Powód wygrał sprawę w całości. Na koszty poniesione przez powoda składa się opłata od pozwu 200 złotych, od pełnomocnictwa 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika 900 złotych oraz koszt sporządzenia opinii w kwocie 511,68 złotych co daje łącznie kwotę 1.628, 68 złotych.

W myśl art. 82 i 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócono stronom nadpłacone zaliczki (pkt 2 i 3 wyroku).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2 . (...)

(...)

3.(...)